

troer jeg ogsaa, at man mulig kunde vente at ville faae nogle Subscribenter paa denne Tidende; mange vilde man jo vistnok under ingen Omstændigheder faae; thi de Allerfleste vilde jo foretrække lettere Haandbøger, som udgives ved privat eller offentlig Foranstaltning, og hvorved der tages mere Hensyn til Læsernes Læsning end ved en saadan officiel Tidende. Jeg troer dog, at det ialfald vilde lette Udgivelsen og medføre, at man fik flere Subscribenter, naar man saaledes hvert Aar kunde lade udgaae under Et en Samling af alle Love, Anordninger og ministerielle Beskjendtgjørelser, end naar man lader udgaae to forskjellige Tidender, af hvilke den ene kan ventes at ville blive optagen af en stor Masse Fyldefalk, som meget Saa bryde sig om.

Udvalg: Naar min ærede 4de Collega for Kjøbenhavn (Vehmann) har oplyst, at ogsaa tidligere Ministre have taget denne Sag under Overveielse, da takker jeg ham for denne Oplysning; der har ikke foreligget Udvalget noget Papir ældre end 1863, og jeg har derfor ikke vidst det. — Det nævnte ærede Medlem meente, at jeg havde tillagt Medlidenhedshensynet en for stor Vægt, og han fandt det rigtigere, at alle Privilegier som skadelige for Pressen paa eensgang ophævedes. Jeg vil dog ikke kalde det af mig tagne Hensyn et Medlidenhedshensyn. Jeg har en vis Respekt for en Ret, som engang er bleven tillagt Folk, og som de have gjort sig Haab om at beholde, og naar en saadan Ret har været Gjenstand for Kjøb og Salg og ofte for en meget betydelig Sum er gaaet over fra den ene Eier til den anden, saa troer jeg, at Billighed byder at tage noget Hensyn dertil. Det er derimod ganske vist min Mening, at, naar de nuværende Privilegiehavere afgaae ved Døden, da bør deres Privilegier ikke fornyes, thi jeg er fuldkomment enig med det ærede Medlem i, at de ere til Skade for Pressen. De have i sin Tid været et kunstigt Mittel, hvorved man har villet gjøre det muligt for en Presse overhovedet at komme frem; men nu trænger Pressen ikke til saadanne kunstige Ophjælpelsesmidler. De forstyrre derhos ganske vist Egeværkten, drage Interessens bort fra det, der

er det Væsentlige, nemlig hvorledes Pressen benyttes, og give en Overvægt til Blade, der mange Gange bruge dem daarlig nok, fremfor til dem, der bruge dem bedre. Jeg er altsaa ganske enig med det ærede Medlem i, at de efterhaanden bør ophæves.

Den ærede Ordfører tog hele Sagen fra et, om jeg saa maa sige, udelukkende juridisk Synspunkt. Den ærede Ordfører betragter egentlig den Ministerialtidende, som Udvalget har foreslaaet, som et Archiv, der skal udgives til de Lovkyndiges Bedste, og det er derfor, at han har saa Meget imod, at der kommer ueensartede Ting ind deri. Men hvad vil den foreslaaede nye Tidende være for alle andre Læsere og Holdere end netop for de Lovkyndige? Den vil for dem være det Samme som ethvert andet Blad, kun at den faaer en snevrere Begrændsning af sit Indhold. Men da nu alle Blade over hele Verden for Størstedelen maae leve af Beskjendtgjørelser, saa er der heller aldeles ikke noget Arimeligt eller Urigtigt i, at ogsaa Regeringstidenden kommer til at leve deraf. Og, om man endelig vil, saa kan man jo ogsaa indvie den ene Deel af den nye Tidende, forudsat at den kommer til at udgjøre to sammenhængende Blade, blot til Beskjendtgjørelser og den anden Deel til Regeringsmeddelelserne; saa ville de, der endelig ønske at binde dem ind, jo kunne skære det ene Blad fra. En saadan Tidende vil iøvrigt heller ikke egne sig til Haandbog; der er derimod Folk nok, der give sig af med at optrykke og udgive ældre Ting med Registre, og man tør altsaa nok antage, at der ved Siden af vil udkomme Haandbøger til billig Pris, og den Smule Ulempe, som ligger i, at man for et Par Aar maa have den Slags Meddelelser liggende i en mindre beqvem Form, kan virkelig ikke have Stort at sige. — Den ærede Minister syntes at betragte det som et personligt Offer, der fordreides af ham, at han skulde udgive den foreslaaede Tidende. Men det har ikke været min Mening. Det er ikke min Mening, at enten de høie Ministre selv eller nogen anden enkelt bestemt Person i Regeringen skal sysselsættes med den foreslaaede Tidende. Udgivelsen af den Tidende, som jeg vil kalde Stats-tidenden og de andre Herrer af Udvalget